

lade det, men ogsaa modsætte sig, at vi andre drage Omførg for det, og absolut forhindre dets Vækst og Fremme. Det foreskommet mig at være en ubillig Tankegang af en Fader. Nu er jeg for Resten ikke gaaet vis paa, at han er Gne-Fader; Monrad sagde, som jeg nævnte før, at han var Bedstefader. Jeg kan ogsaa godt sige, at den Tanke, som omhandles i hans Udtaft, har i hans tidligere Rigsdagstid og ogsaa senere i de sidste 20 Aar af og til været fremme; men jeg vil ikke berøbe det ærede Medlem noget af den Åre, han den Gang havde, heller ikke, fordi jeg vil tage noget bort af den Glam, jeg synes ligger i, at han nu gaaet vil forlade det; men historisk fandt er det dog, at vi havde mange Overvejelser og saa om dette Spørgsmaal. Det er mig ogsaa overordenlig nærværende, hvør vi havde disse Overvejelser. Jeg vil henvise til Navnene paa dem, der vare Medforslagsstillere af det ærede Medlems Forslag, deriblandt Monrad, Følbe-Hansen og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets (G. Hage) foruden Venstres Bøstrelse, som man kaldte os den Gang. Lad saa være, at vi ere meget simple mod det ærede Medlem, saa tror jeg dog, at vi ikke have skrevet under paa et saadant Forslag i Blinde. Vidt Andel maa vi derfor have i dette Forslag, selv om jeg med Forhøjselse vil indrømme, at Ordføreren for Forslaget, da det først blev indbragt, ligesom det ærede Medlem, der har skrevet Betænkningen, skulde have væsentlig Åren for dette prægtige Forslag. Al ja! Åren forsvinder, naar man forlader det gode, man har gjort, og kommer ind paa andre Bøje, men at det ærede Medlem vil paastaa, at det er ikke, set historisk, Venstres Stilling, hvad der betegnes derved, er mig usofklar, navnlig efter hele den Maade, hvorpaa dette blev til, og den Maade, hvorpaa det blev forhandlet. Det er Kompromiser, siger det ærede Medlem. Ja, gaaet vist, enhver af os mødte til Forhandlingen om dette og lignende Forslag med de Anskuelser og Erfaringer, vi havde fra tidligere Tid, og ikke lidet forfællige Betragtninger; men disse Betragtninger samlede vi netop dels til, dels ved den Behandling, saa at Tinget, det vil sige hele Venstre, to Gange har givet sit Votum, og saa skulde det ikke behøve noget; det skulde ikke være Venstres, fordi en af Lovforslagets Forfattere nu fortæller, at han havde en lille Grindring i Baghaanden, at et og andet Punkt var Kompromis fra hans Side. Hvis det er Grund til at forlade et af Venstre udført Arbejde, kan man let komme derfra, men det ærede Medlem skal ikke slippe saa let fra sit tidligere Stånd-

punkt. Jeg vil altsaa fastholde, at Venstre med Hensyn til Bestemmelsen om Forholdet mellem Erhvervs- og Opholdskommune har i 1883 gaaet det samme Princip som det ærede Medlem, jeg og Udvalget vare enige om i 1871; det har Venstre haft de to Gange, vi senere have haft Spørgsmaalet oppe, og naar det har fastholdt det i en bestemt Afstemning den 31te Marts 1883, betegner dette efter historisk Gang Venstres Opfattelse. — Det ærede Medlem talte dernæst om Formuebestemmelserne, og han ytrede, at dersom jeg havde sat mig ind i det Forslag, jeg havde forelagt, saa — jeg har hørt en saadan Bønding før, det er slet ikke ualmindelig, at vi Venstremænd ere saadan nogle hele eller halve Spørgsmaalstegn med Hensyn til vdr Forstand. Jeg har hørt det anvende ogsaa mod andre ærede Kolleger, ligesom ogsaa her mod mig. Det minder mig om et Bekendt, som jeg en Gang havde. Han gif just ikke for noget Bys tidligere, men efter at han var bleven Kammerjunker, var han en overmaade fornøstlig og fint tænkende Mand. Saadan er det gaaet med mange af mine Bekendte blandt Politikere, som Venstremænd have de været ordinaire Folk, som ikke have gjort sig til af deres Forstand og Sindstigt, men naar de ere blevne politiske Kammerjunker, saa havde de let ved at se os over Hovedet. Jeg tager mig ikke det nær. Jeg tager mig det saa meget mindre nær, som jeg jo har sagt paa mine ærede Medforslagsstilleres og egne Begne, at vi have kun, fordi vi fandt det nødvendigt at optage det Spørgsmaal til Drøftelse her i Tinget, villet levere det høje Ting det Grundlag, som de den Gang forlod og ikke gjorde færdig, det Grundlag give vi dem til fortsat Arbejde. Har Erfaringen da senere givet Anledning til Forandring? Nuvel, det er til fri Drøftelse, Tinget er jo ikke gaaet af samme Skikkelse, som det var den Gang, men Formueskatten staaer der nu, og jeg vil ikke med det ærede Medlem betragte, hvør meget Formueskatten kommer i Betragtning i Kommunerne. Med den Hartkornsskat, der i Almindelighed høves i Kommunerne, og der vel endnu for de fleste Kommuner er $c. 3/4$ Del af den Indtaegt, der skal påalignes i Skat, kommer Formueskatten overordentlig lidt i Betragtning i Kommunerne, hvør tit man end betoner Formue og Lejlighed, thi Formues- og Lejlighedsmomentet kommer kun frem ved Påaligning af den ene Fjerdedel, medens den anden ligefrem er en knyttet Næve i Øjnene paa Formue- og Lejlighedsskatten. Det kende vi gamle Kommuneskatteligningsmænd noget til, vi have dog nogen Erfaring i den Slags